

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Casus XLIII. De Confessione scripto facta, & danda Scheda Confessionis ob
indispositionem non absoluto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

C A S U S XLIII.

De Confessione scripto facta, & danda scheda Confessionis.

Libertus tempore Paschali confitetur Sylvestro Sacerdoti sua peccata cum magno, ut videbatur, dolore, sed, cum ob non depositam, quam contraxerat, pravam consuetudinem à Sylvestro negaretur absolutio, petit saltem schedam depositæ Confessionis ostendendam suis Superioribus, sed & hanc Sylvester dare renuit, quo audito abijt Libertus non sine indignatione, & impatientia, relictâ ibi per inadvertentiam scriptæ Confessionis schedulâ, quam Baldus Confessionale postea subingressus reperit, eamque postea legit.

QUÆR. I. An Scheda Confessionis danda sit ei, cui ob indispositionem negata fuit absolutio?

QUÆR. II An sub sigillo Confessionis teneatur, qui casu schedam, in qua pœnitens sua peccata scripserat, reperit, & legit?

QUÆR. III. An Confessio præsentis Confessario fieri possit scripto; an verò vocis sermonè sit necessariò facienda secluso casu necessitatis?

245 **A**D I. Q. Non esse dandam Schedulam Confessionis pœnitenti, cui ob indispositionem negata fuit absolutio, censent Lugo *D. 23. S. 4.* Dicastill. *D. 12. dub. 7.* Bonac. *D. 5. q. 6. S. 5. p. 4.* alique, quia Confessarius Schedam in eo casu negando nihil agit contra sigillum, *R. P. Leonardelli Soc. Jesu,*

eò quòd nihil dicat, sed solum non approbet testimonio positivo illam confessionem, ad quod non tenetur; adeòque sibi imputare debet pœnitens, si Confessarius nolit eum positivè defendere, nec etiam condemnare. Accedit, quòd alioquin via pateret multis fraudibus; & deceptionibus pœnitentium sine debita

M m

debita

debita dispositione ad Sacramentum Pœnitentiæ accedentium, & Confessionis attestacionem extorquentium ad suos Dominos, & Parochos decipiendos.

Affirmativam sententiam tenent Coninch *D. 9. dub. 1. n. 14.* Diana *R. 22.* Fagund. & alii, quibus ex parte favet Henriq. *l. 6. c. 22.* dicens expedire, ut ei Scheda præbeatur, etiam tempore præcepti Confessionis, addit tamen posse negari, eò quòd non teneatur Confessarius cooperari occultationi peccati. Rationem dant, quia negando tunc Schedam prodere videtur peccatum, & indispositionem pœnitentis, nec propterea dando mentitur, cum verum sit, eum fuisse confessum.

Ex hisce duabus sententiis probabilibus præplacet posterior affirmativa, quia videtur, quòd negatio Schedæ ex scientia hausta ex hoc tribunali Confessionem pœnitentibus odiosam, & onerosam redderet, si de tali licentia eis constaret: quid quid autem in hoc foro Confessionem exosam reddit, & onerosam juxta communem regulam cadit sub sigillum. Accedit, quòd, si Scheda neganda sit, difficulter videtur infamatio pœnitentis, si ab iis, quorum interest, Scheda exigatur, eaque non tradita rursus confiteri compellatur.

Ad 2. Q. Teneri etiam ad sigillum Confessionis, qui Confessionem memoriæ causâ ab alio scriptam reperit, sive ea jam facta sit, sive facienda, docent Malder. *tr. de Sigill. Confess. c. 13.* Delrius *l. 6. c. 1. S. 2.* Fagund. *l. 6. c. 5. n. 16.* Rodriq. *tom. 2. c. 55.* Graff. Vival. Homobon. aliique cum & apud Dianam *tr. 4. de Sacram. R. 112.* ea ratione moti, quòd illa charta inventa sit quasi internuncia, & Confessio inchoata; vel jam Confessio, si peccata jam sint clavibus subiecta: ideoque sacro sigillo sigillata.

Oppositam sententiam, idque probabilius, tenent alii, volentes ejusmodi Schedulæ repertorem teneri quidem sub secreto naturali, non verò sub sigillo Confessionis. Ita Lugo *D. 23. Sect. 3. n. 47.* Suarez *Sect. 4. n. 5.* Coninch *de Sacram. d. 9. dub. 4. n. 50.* Henriq. *l. 6. c. 20.* Laym. *l. 5. tr. 6. c. 14. n. 19.* Medina *l. 4. instruct. c. 4.* Navar. *c. 18. n. 34.* & in cap. *Sacerdos d. 6. de panir. n. 8.* aliique. Ratio est, quia talis scriptura non est Confessio Sacramentalis, sed tantum remotè, & per accidens ordinatur ad Sacramentum Confessionis, tanquam materia præparata, ut facilius peragatur confessio. Sicut ergo, si pœnitens, dum facit apud semetipsum examen ad Confessionem, loqueretur voce intelligibili, ille, qui audiret,

diret, non obligaretur ad sigillum, quia non audit Confessionem, sed præparationem ad illam, sic scriptura illa nihil est aliud, nisi præparatio ad Confessionem, quam facit pœnitens memoriæ causâ, ut exactiùs confiteatur: ergo noticia ex illa scriptura non oritur ex Confessione Sacramentali, sed ex præparatione pœnitentis apud semetipsum ad Confessionem. Rectè tamen monent citt. DD. repertorem talis scriptæ Confessionis arctissimo secreto naturali obligari, ut mortale peccatum in genere Sacrillegii committat, si gravia, seu diffamantia peccata consultò legat, aut lecta aliis evulget, quia licet ejusmodi scriptura non sit Confessio Sacramentalis, est tamen via ad illam, & cedit in irreverentiam Sacramenti, si occasione illius, quod in salutem animæ à Christo institutum fuit, aliquis detrimentum famæ inde patiat. Hoc tamen intelligendum est, si inventor ejusmodi Schedulæ novit eum, qui scripsit, vel aliis evulget, qui illius notitiam habent, secus, mortale non erit, si nullum sit periculum veniendi in cognitionem scribentis, vel si moraliter certus sit, non nisi levia & non diffamantia peccata in ea Scheda scripta esse & ex curiositate legat, vel lecta aliis evulget, tunc enim non debet censeri plus, quàm venialiter peccasse, ut notat Laym. quia non violavit sigillum Confessionis, sed tantùm naturale, cujus obligatio

ob materiæ parvitatem minuitur. Cæterùm præstat, imò deberet inventor talis Schedæ eam comburere, aut lacerare, ne alius in eam incidat, qui noverit Characterem, & in cognitionem pœnitentis venire possit.

Ad 3. Q. Satis convenit inter 247 DD. quòd, quando pœnitens aliter se explicare non potest, possit nutibus, aut scripto confiteri, uti ex communi fidelium usu patet in mutis, & infirmis non valentibus aliter sua peccata explicare, & confiteri;

Sed quæstio est de casu, quo pœnitens potest voce loqui, & vocaliter sua peccata confiteri. Ubi non nulli cum Richard. & Palud. apud Vasq. in præsent. q. 91. a. 4. dub. 4. in id inclinant, quòd invalidum sit Sacramentum, si quis aliter confiteatur.

Verùm communis DD. sententia cum S. Th. in 4. dist. 17. q. 3. quæstion. 2. ad 2. & quodlib. 1. a. 10. rectè affirmat, Confessionem vocalem non quidem necessariam esse necessitate Sacramenti, quia Christus solum præcepit Confessionem, quâ pœnitens sua peccata manifestet Confessario, quod sufficienter fieri potest per nutus, vel scripturam, uti dictum est de mutis, & moribundis aliter confiteri non valentibus; esse tamen necessarium necessitate præcepti, seu Communis Ecclesiæ consuetudinis vim legis ob-

tinentis, ut notant Suarez. Vasq.
 Lugo, & alii; quæ proin non ad-
 mittit Confessionem, nisi vocalem,
 ubi hæc haberi potest: Cui favet
 Capitulum *quem pœnitens de pœnit.*
dist. 1. affirmans, non esse facien-
 dam Confessionem per Scriptu-
 ram, ut adeò Navar. *c. 21.* Vasq.
 Coninch. & alii à gravi peccato
 non excusent eum, qui nutibus,
 vel scriptura tantùm absque ulla
 vocis prolatione confiteretur, cum
 tamen id voce, & ore facillè præ-
 stare posset. Quamquam non sit
 hac in parte tantus rigor adhiben-
 dus, ut ex rationabili causa id fie-
 ri non possit, ut notant cirt. DD.
 Unde si quis magnam difficulta-
 tem experiretur in explicandis vo-
 ce peccatis, v.g. ob pudorem ex-
 traordinarium, verecundiam, diffi-
 cilem respirationem, vel si pœni-
 tens, vel Confessarius sit surdus,
 aliamve rationabilem ob causam,
 poterit scriptam Confessionem Sa-
 cerdoti præfenti afferre legendam,
 expectando ab eo absolutionem, &
 interim doloris signa exhibendo.

Quòd si ipsemet pœnitens peccata
 scripto consignata coram Sacerdo-
 te legat, vel illi tradat legenda, &
 finita Lectione affirmet, se de illis
 omnibus accusare, dolere, & ab-
 solutionem petere, haud dubiè sa-
 tisfaciet obligationi hujus præcepti,
 cum talis Confessio non scriptura,
 sed verbis facta censenda sit, siqui-
 dem quantum satis est, pœnitens
 ore confitetur. Neque obstat
 suprà dictis Concilium Florent.
 in decreto Eugenii, ubi dicitur,
 materiam hujus Sacramenti esse
oris Confessionem; nam ibi tò *oris no-*
men largiùs, ac latiùs accipitur,
 scilicet etiam pro signis æquivalen-
 tibus, prout idem Concilium pau-
 lò ante similiter dixerat, omnia Sa-
 cramenta novæ legis constare *ver-*
bis, tanquam forma, quod etiam
 intelligendum est de verbis largiùs
 acceptis, ut constat ex Sacramen-
 to matrimonii, quod contrahi po-
 test absque verbis, & vocibus
 strictè acceptis, sed etiam per
 alia signa æquiva-
 lentia,

